

Det er forslagsstillernes klare opfattelse, at de private retshjælpsinstitutioner op gennem firserne har tilpasset ansøgningsbudgetterne til et niveau, som man realistisk har kunnet forvente imødekommet af justitsministeriet. De senere års ansøgningsbudgetter giver derfor intet korrekt udtryk for retshjælpsinstitutionernes reelle behov – tværtimod dækker nogle af ansøgningsbudgetterne over indskrænkninger i driften.

Forslagsstillerne skal her henvise til, at bevillingsrammen for 1981 var på 3 mill. kr. (Regnskabstallene for 1979 og 19780 er atypiske, da de tilsammen reelt kun dækker over en driftsperiode på 15 måneder). Dette beløb var i 1986 alene steget til 4 mill. kr., et beløb, som både har skullet dække en udvidelse af antallet af advokatvagter fra 6-75 og af de private retshjælpsinstitutioner fra 10-15, jf. lovforslagets bemærkninger pkt. 8 afsnit 1. Derudover har beløbet skulle dække løn- og prisstigninger i samme periode.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at bevillingsrammen for retshjælpsinstitutionerne bør forøges med ca. 50 pct. Dette vil alene for de bestående retshjælpsinstitutioner medføre, at bevillingsrammen for 1988 fastsættes til 7 mill. kr., jfr. bilag 1. Dette vil betyde, at der på dette område sker en fremskrivning og udvikling i lighed med, hvad der vil blive tilfældet for offentlig retshjælp ved advokater.

Til nr. 213 b

Forslagsstillerne finder det nødvendigt, at der afsættes en årlig pulje til brug for oprettelsen af nye private retshjælpsinstitutioner i områder, der enten ikke er dækket af retshjælpsinstitutioner, eller som befolkningsmæssigt kan bære tilstedeværelsen af såvel en advokatvagt som en privat retshjælpsinstitution.

Denne pulje skulle også yde tilskud til efteruddannelse af personalet på de private retshjælpsinstitutioner, ligesom éngangsbevillinger til lokaler m.v. burde kunne afholde herfra.

Forslagsstillerne forestiller sig, at den forøgede bevilling skulle bruges på et bredt felt af aktiviteter efter den enkelte retshjælpsinstitutionens behov:

- 1) Informationsbrochure og målrettet annoncering
- 2) Fastere tilknytning af medarbejdere, således at institutionen kan yde en bedre og mere ensartet service
- 3) Udvidelse af åbningstiderne eventuelt kombineret med tidsbestilling
- 4) Bedre muligheder for telefonisk rådgivning
- 5) Retshjælp efter aftale med andre institutioner såsom alkoholklirik, plejehjem, sociale døgnkontakter, kriminalforsorgen m.v.
- 6) Intern efteruddannelse i institutionen
- 7) Forøgelse af sekretariatsbistand og bedre tekniske hjælpemidler.

Resultatet af ovennævnte aktivitetsudvidelser vil først og fremmest forbedre retshjælpstilbudet for de potentielle brugere, der ikke vil blive særligt begunstiget af reguleringerne vedrørende fri proces og retshjælp ved advokater. Man må her gøre sig klart, at de private retshjælpsinstitutioners tilbud særligt benyttes af den ressourcetsvage del af befolkningen, der ikke er i stand til at betale egne omkostninger på godt kr. 1.000 kr. ved den udvidede retshjælp hos advokater, ligesom sagsbehandlingen ofte ikke vil kunne rummes indenfor den udvidede advokatretshjælps tidsmæssige rammer. Dertil kommer, at en betydelig del af sagerne afgøres i det administrative klagesystem, hvorfor adgangen til yderligere advokathjælp gennem fri-prodesreglerne ikke er mulig.

Det skal herved bemærkes, at de private retshjælpsinstitutioner i modsætning til advokatvagten yder egentlig sagsbehandling for brugerne. Det er på dette grundlag, at kontaktudvalget har foreslået, at der afsættes en årlig pulje til brug for oprettelse af nye private retshjælpsinstitutioner, således at der skabes en geografisk bedre dækning for de grupper, der har behov for gratis sagsbehandling.